

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Generalibus Principiis Amoris Et Morum - Prolegomena septem,
Librosque undecim complectens

**Henricus, de Sancto Ignatio
Leodii, 1709**

Caput XIV. Externæ actiones, licet numero distinctæ, si non sint ex se
totales, sed ordinentur ad ulteriorem actum principalem, in quo
consumantur (ut oscula, tactus, &c. ad copulam) non sunt plura ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73187](#)

ralem, sed merè physicam, nihilque facientem ad esse moris, utpote quā non obstante, fornicationes in esse moris, sive in esse volito, æquē facile uniuntur, id est æquē facile uno actū voluntatis intenduntur, quam illæ audientes: unitatem autem peccati ipse sumit ab unitate actū voluntatis.

125 Denique si de fornicationibus ob id solum dispariter philosophandum esset, quod sibi invicem succedere nequeant sine novo naturæ excitamento, sequeretur quod si quis tam calidæ & abundantis esset natura, ut opus non haberet novâ istâ excitatione, successivè plures fornicando, non involveret se nisi uno peccato: & si qui Confessarii tam debiles forent, ut inter unam & alteram confessionem oporteret eos nonnihil resumere spiritum, ob id solum involverent se multiplici peccato. Apage ista ridicula.

C A P U T X I V.

Externa actiones, licet numero distinctæ, si non sint ex se totales, sed ordinantur ad ulteriorem actum principalem, in quo consummantur (ut oscula, tactus, &c. ad copulam) non sunt plura numero peccata, quamdiu ad eundem illum actum, seu finem principalem ininterruptè sequentem ordinantur: dummodo specie distinctam malitiam non contineant.

126 Robatur ex communi sententia Doctorum passim omnium, exemplificantium 1°. in furto, quo quis uno voluntatis actu, sed centum externis actibus surripit uni personæ centum aureos, ininterruptè unum post alium. Siquidem omnes ista surreptiones constituant unum totale furtum; sicut omnes illi aurei unam summam totalem. 2°. in tactibus, & amplectibus impudicis, quæ, dum sunt in ordine ad copulam, constituant cum illa unum moraliter peccatum consummatum: ipsius enim sunt inchoatio & præparamentum, & in ipsa velut in centro suo moraliter uniuntur. Unde Basilius verbo *peccatum* 40. ait, usum totius Ecclesiæ habere, quod illi tactus, &c. necessariò non sunt in confessione signallatim exprimendi, sed sufficiat exprimere actum principalem, in quo satis intelliguntur per regulam à communiter accidentibus.

C A P U T X V.

Oscula, tactus, & similia, copulam jam consummatam subsequentia, licet incontinenti, absque relatione operantis ad novam copulam, ita sunt peccata moraliter distincta à copula jam consummata, ut inter se videantur constituire unum moraliter peccatum, se fiant per actum voluntatis moraliter ininterruptum.

127 Atis Doctores conveniunt, similes actiones Novum esse peccatum, distinctumque à

præcedenti copula, vel pollutione, dum post illam sunt ad excitamentum novæ copulæ, vel pollutionis, sive hæc de facto sequatur, sive non. Dum enim subsequitur, sunt unum moraliter peccatum cum ea, ut vidimus capite præcedenti. Dum non subsequitur, ad novum quidem peccatum eo ipso referuntur, quo ad novam copulam, vel pollutionem.

De similibus verò actibus, post primam copulam, &c. factis incontinenti, non ex intentione nova copulæ, &c. non ita conveniunt. Siquidem Navar, Azor, Salas, Henriquez, Fagund. Granado, Palao, Gabriel à S. Vincentio, &c. apud Leandrum §. 6. quæst. 8. negant esse peccatum distinctum à copula, vel pollutione præcedenti, aientes esse unum peccatum moraliter cum ea, velut appendices & complementum accidentale illius, & velut continuatam de ipsa complacentiam, ipsam naturaliter consequentem: cum naturale sit, quod bonum delectabile jamjam habitum causet de se complacentiam.

Dicendum nihilominus cum Suarez, Vaf. 129 quez, Coninek, Hurrado, Sylvio, & nostro Thoma à Jesu, esse peccatum distinctum, distinctèque confitendum, quia non sunt partes præcedentis copulæ, utpote jam antè ultimè consummata; nec eam sequuntur ex natura rei (magis quam continuata commissio carnis, quæ per copulam acquisitione termino quietit) sed ex operantis malitia, suntque ex natura sua excitamentum & inchoatio nova copula, vel pollutionis, potius quam continuatio præcedentis. Denique ex natura rei non magis sunt appendix & complementum accidentale copulæ præcedentis, quam ipsam copulam, vel polluti sequens, ad quam ex natura sua disponunt. Atque idem cum Suarez & Sylvio dicendum de complacentia copulam subsequente.

Sed & ipsi tactus & oscula præcedentia copulam, sine relatione ad illam, eti deinde mutatâ voluntate copula subsequatur, sunt peccatum moraliter ab illa distinctum, distinctèque confitendum, prout docent Vasquez, Lugo, & ipsem Diana parte 9. tract. 9. resol. 66. & p. 11. tract. 5. resol. 42. contra Leandrum quæst. 10. quia ex natura sua non magis sunt dispositio & via ad copulam fornicariam, quam sodomitac, vel saltem ad pollutionem, adeoque non magis ex fine operis ordinantur ad illam, quam ad istam, nec magis faciunt moraliter unum cum illa, quam cum ista. Aliunde verò supponuntur ad copulam non ordinari ex intentione, seu sine operantis, sed operantis intentionem in illis distingue, & ad delectationem ex illis præcisè provenientem terminari. Ergo, &c.

Major est difficultas, an ejusmodi tactus 131 & oscula, ulterius non relata ad copulam, &c. sint peccata, non solum à copula, &c. verù etiam ab invicem distincta, ita ut uno impetu venereo, & unâ intentione carnalis delectationis tactus, ad horam continuatâ,